

stilling, undgaa at komme tilbage til de Argumenter, jeg der anvendte.

Maa jeg først henvende mig til flere ærede Medlemmer, som have gjort Bemærkninger af mere speciel Natur vedrørende Finansministeriet. Først fremhævede det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) Ønskeligheden af at komme til en Beskatning af den indenlandske Tobaksdyrkning. Jeg kan glæde det ærede Medlem med, at allerede et Par Uger før han fremsatte sine Bemærkninger her i Tinget, havde vi i Finansministeriet givet os i Gang med denne Sag. Der er ogsaa til mig kommet Meddelelse om, at man i Sommer, sandsynligvis for en ikke ringe Del foranlediget af det særlig varme Vejr, har dyrket Tobak i langt mere udstrakt Grad end i den sidste, koldere Sommer 1909. Fristelsen til at dyrke Tobak er til Stede — jeg siger nu ikke Fristelsen, fordi jeg mener, der i og for sig skulde være noget forkasteligt i at dyrke Tobak, det er jo et lige saa hæderligt Erhverv som alle andre, men det er fra Statskassens Synspunkt forkasteligt, for det var ikke Meningen med den forholdsvis høje Tobakstold, vi paalagde i 1908, at Udbyttet deraf skulde gaa i Privatmænds Lommer, vi ønskede, at den skulde gaa i Statskassen. Men det viser sig nu virkelig, at der er en Fare for, at det gaar den forkerte Vej. Nu er det just ikke blevet overvældende stort endnu, men der er en stærk Tendens til Stigning, og der er, hvilket er ganske naturligt, hos Fabrikkerne en stærk Tilbøjelighed til at blande den simple Tobak mellem Røgtobakken og benytte den som Indlæg i Cigarer, og det kan Statskassen ikke være tjent med. De nævnte Forarbejder ere i Gang. Jeg kan ikke sige det ærede Medlem noget nærmere derom nu, men jeg formoder, at han allerede i Vinter vil faa Resultatet af Finansministeriets Overvejelser at se. Jeg synes, at det var heldigst, om denne Sag kunde afgøres i Vinter, inden man fra de interesseredes Side belaver sig paa at indrette nye Arealer til Tobaksdyrkning og gøre de Anskaffelser dertil, som ere nødvendige. Det er jo ikke alene Dyrkningen, men ogsaa Anskaffelser af forskellig Art, Tørrehuus og lignende, som komme i Betragtning.

Til det samme ærede Medlem vil jeg gerne rette nogle Bemærkninger med Hensyn til de Byggeforeninger, som det ærede Medlem omtalte. Det er saaledes, at ved Tilstaaelse af Laan til Opførelse af Arbejderboliger paases det i Overensstem-

melse med Loven nøje, at Medlemmerne af Foreningen kun ere ubemidlede Arbejdere, Haandværkere og næringsdrivende, lavt lønede Bestillingsmænd og andre ligestillede. Man benytter her som Norm de samme Principper, som ere anvendte i Sygekasseloven, saaledes at ordnært de samme, som kunne blive aktive Medlemmer af de anerkendte Sygekasser, ogsaa kunne anerkendes som Medlemmer af de Byggeforeninger, som kunne faa Statslaan paa de i Loven fastsatte Vilkaar. Hver Gang et saadant Laan skal ydes, undersøger man nøje Medlemsfortegnelsen, før den approberes, og er der Medlemmer iblandt, hvis økonomiske Kaar ikke falde indenfor den angivne Ramme, saa maa de udskydes, inden Sagen kan ordnes. Samme Betingelser stilles ved Bortleje af Husene eller af Dele af dem for Lejernes Vedkommende, og ligeledes hver Gang der af en eller anden Grund er Tale om Udtrædelse af et Medlem og Indtrædelse af et andet i hans Sted; det indtrædende Medlem maa ligeledes kunne opfylde Betingelserne. Den Indtægtsnorm, man sædvanlig gaar efter, er for København højst 1,800 Kr. aarlig, for Proviensbyerne 1,200—1,400 Kr., altsaa ikke over 1,400 Kr., og for Landdistrikterne ikke over 1,000 Kr., hvortil man saa lægger 100 Kr. for hvert Barn. Nu skal jeg naturligvis gerne indrømme det ærede Medlem, at Kontrollen, der føres, hvor paalidelig og omhyggelig vi end søge at gøre den, dog er ufuldkommen som alt menneskeligt; jeg har selv Indtryk af, at den paa visse Punkter maaske burde skærpes yderligere, og dette er det min Agt at gøre.

Til det ærede Medlem fra Kellerup (N. P. Jensen) vil jeg sige, at jeg med stor Interesse har hørt baade hans Foredrag i al Almindelighed — som jeg ikke kunde andet end være ham taknemmelig for, da det var en værdifuld Støtte for de Betragtninger, som fra Regeringens Side ere gjorte gældende — og de Bemærkninger af mere speciel Natur, som det ærede Medlem gjorde med Hensyn til de gældende Regler for Pengeforsendelser, Anvisningsvæsenet, Regnskabsvæsenet o. s. v., og som han jo har hentet fra sin Erfaring som Embedsmand. Jeg skal sige til det ærede Medlem, idet jeg dog ikke gerne vil forlænge min Tale ved at komme ind paa alle disse Enkeltheder, hvad det ærede Medlem vist heller ikke har ventet, at hans Henstillinger skulde blive tagne under nøje Overvejelse, og tillige kan jeg sige, at det er min Hensigt i Forbindelse med den øvrige